
V Celju so sinoči na novem malem odru izvedli prvo premiero

RA SLOVENIJA 1, 22.11.2015, **DOGODKI IN ODMEVI**, 15.46

Slovensko ljudsko gledališče Celje je v prvi fazi obnove na novo pridobljenih prostorov nekdanje celjske knjižnice, dobilo mali oder. Nov gledališki prostor s 70 sedeži je sinoči odprla predstava kanadske avtorice Michele Riml Dokler naju seks ne loči. Krstno izvedbo si je ogledala tudi Vesna Streitzer.

VESNA SPREITZER: Intimna simpatična igra za dva igralca v režiji Ajde Valcl, osvetljuje tisti element partnerskega odnosa, ki je malo manj simpatičen, pravzaprav je lahko precej boleč. Zakonca Alice in Henry se po 25 letih skupnega življenja soočata s praznino, v kateri sta se znašla po letih odtujevanja. Brezno med njima se seveda najbolj kaže v njunem spolnem življenju, ki ga skušata obuditi v hotelski sobi, katere udobje ponuja le postelja, okoli nje je namreč za refleksne točke na nogah stimulatивно kamenje, ki pa lahko spominja tudi na plažo, mesto oddiha in brezskrbnosti, na čas njune mladosti, njunega stika. Henry je **Branko Završan**, Alice pa **Lučka Počkaj**. Kljub situaciji v kateri sta se znašla, sta topel spoštljiv par v katerem je še vedno slutiti ljubezen. Ob je realist, zadovoljen s tem kar ima, ona pa zna še vedno sanjati in si želi spremembe, želi si ponovne povezanosti s svojim možem. Različnost njunih karakterjev in spolov, različno videnje realnosti narekuje s humorjem začinjen dialog in vsakomur, ki živi v partnerskem odnosu prav dobro znane situacije in občutke. Namesto k terapevtu se Alice zateče h knjigi Seks za telebane, ki jima služi za vodnik po skupnem raziskovanju nespornosti. A knjiga s časoma preide v drugi plan, saj se za vsakega od njiju v resnici začne soočanje z lastnimi občutji. Situacija, ki se mnogokrat v resničnem življenju zasučje v nasprotno smer, v ločitev, se v predstavi izkaže za rešljivo. Dokler si iskren do samega sebe in drugega, zmožen priznati svoje napake in se zavedati, da je treba spreminjati pri sebi, ter prisluhniti drugemu. Konec koncev sta oba na isti ladji, kot pravimo. Prijetnemu vzdušju predstave pripomore tudi glasba Saše Lušiča in scenografija Jasne Vastl, kostumograf je Andrej Vrhovnik, dramaturginja Simona Hamer, delo pa je prevedla Tina Mahkota.